

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 29/2014
20.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.П., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1а у вези члана 278. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П., адвоката М.К., поднетом против правноснажних решења истражног судије Основног суда у Крушевцу Ки бр.199/13 од 06.11.2013. године и Основног суда у Крушевцу Кв бр.822/13 од 20.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П. подигнут против правноснажних решења истражног судије Основног суда у Крушевцу Ки бр.199/13 од 06.11.2013. године и Основног суда у Крушевцу Кв бр.822/13 од 20.11.2013. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Ки бр.199/13 од 06.11.2013. одлучено је да се спроведе истрага према окривљеном С.П. због основане сумње да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1а у вези члана 278. став 1. КЗ.

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв бр.822/13 од 20.11.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.П. изјављена против решења Истражног судије Основног суда у Крушевцу о спровођењу истраге Ки бр.199/13 од 06.11.2013. године као неоснована.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.П., адвокат М.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, и повреде члана 254. став 1. тач. 1. и 2. ЗКП ("Службени лист СРЈ", број 70/01 са изменама и допунама) са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијана решења тако што ће одбити захтев за спровођење истраге Основног јавног тужилаштва у Крушевцу Кт бр.600/12 од 11.04.2013. године, против окривљеног П.С. због кривичног дела

тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1а у вези члана 278. став 1. КЗ и утврдити да нема места спровођењу истраге.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Чланом 254. став 1. тач. 1. и 2. ЗКП ("Службени лист СРЈ" бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10) прописано је да ће истрагу решењем обуставити веће (члан 24. став 6) кад одлучује о било ком питању у току истраге, ако дело које се ставља на терет окривљеном није кривично дело, а нема услова за примену мера безбедности или ако је наступила застарелост кривичног гоњења или је дело обухваћено амнестијом или помиловањем, или ако постоје друге околности које трајно искључују гоњење.

У конкретном случају бранилац окривљеног С.П. навођењем као разлога за подношење захтева, повреду члана 254. став 1. тач. 1. и 2. ЗКП, а што би представљало повреду одредбе члана 439. став 1. тачка 1. и 438. став 1. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због којих је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се оне састоје, већ суштински у образложењу захтева, оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног С.П. у свом захтеву за заштиту законитости оспорава чињенично утврђење у побијаном решењу о спровођењу истраге, да је овај окривљени основано сумњив да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1а у вези члана 278. став 1. КЗ, из разлога што је за исто кривично дело са идентичним описом радње извршења кривичног дела и истом последицом против окривљеног Д.Ж. у истом поступку донето решење о спровођењу истраге које је правноснажно. Међутим,

по налажењу овога суда околност да се због истог догађаја у лову за исто кривично дело спроводи истрага и против окривљеног Д.Ж. који је као и окривљени С.П. основано сумњив да је извршио испалење из пушке, не указује на повреду закона из члана 439. став 1. тачка 1. и 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Из напред наведених разлога у поднетом захтеву браниоца окривљеног С.П. је само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног С.П. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**